

Я народився 25 вересня 1947 р. в Луганську (тоді — Ворошиловград) в родині професійних учителів. Тому й сам, на якій би посаді не працював, не полишаю педагогічної діяльності.

Упродовж 1954—1962 рр. навчався у сш № 12 та 1962 р. вступив до машинобудівного технікуму. Паралельно з навчанням у технікумі 1964 р. екстерном закінчив заочно середню школу та 1965 р. вступив до Ворошиловградського машинобудівного інституту за спеціальністю «Електричні машини і апарати».

У роки навчання проявив свою цілеспрямованість — отримував лише відмінні оцінки та займався науковою роботою під керівництвом завідувача кафедри доцента І. А. Дидоренка та старшого викладача І. В. Дубовського.

Після закінчення у 1970 р. інституту з відзнакою працював у відділі головного конструктора Луганського тепловозобудівного заводу, після служби в армії — на кафедрі електричних машин і апаратів ЛМБІ (нині — кафедра електромеханіки Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля), де за 30 років пройшов шлях від інженера до завідувача кафедри. 1977 р. під керівництвом доцента В. О. Карташяна захистив кандидатську дисертацію, працював відповідальним секретарем приймальної комісії інституту. У 1980 р. став доцентом і пройшов навчання на факультеті підвищення кваліфікації у Московському енергетичному інституті, де під керівництвом корифеїв електромеханіки, професорів І. П. Копилова та А. В. Іванова-Смоленського, розпочав роботу над докторською дисертацією. За програмою IREX (електротехніка) стажувався в Університеті Кентуккі (1983—1984) у всесвітньо відомого американського професора С. Насара, за той період опублікував чотири статті у престижному міжнародному журналі «IEEE Transactions on Magnetics».

З 1989 р. працював на посадах проректора Луганського машинобудівного інституту (згодом — університету) з міжнародних зв'язків (1989—1990), навчальної роботи (1990—1997) і наукової роботи (1997—1998), протягом 1994—2002 рр. — паралельно із завідуванням кафедрою електромеханіки. 1993 року мені було присвоєно звання професора, а 1996-го — присуджено науковий ступінь доктора технічних наук.

Як переможець конкурсу на довгостроковий державний грант США за програмою Fulbright у сфері організації освіти 1997—1998 навчального року працював в університетах Кентуккі та Техасу.

У листопаді 2002 р. колектив Кременчуцького державного політехнічного університету (КДПУ) обрав мене ректором. На цій посаді я працюю і зараз.

Творчі та організаційні здібності завжди дозволяли мені створювати наукові й управлінські колективи з вирішення нагальних завдань як у галузі науки, так і в організації навчально-методичної роботи.

Будучи відомим фахівцем з електромеханіки, на основі розвинення та узагальнення методології проектування електромагнітних сепараторів займаюся особисто та очолюю наукову, конструкторську і практичну роботу з удосконалення і розробки цих пристроїв, упровадження цілої низки принципово нових конструкцій яких на підприємствах України і СНД дало значний економічний

ЗАГІРНЯК Михайло Васильович

Випускник
Ворошиловградського
машинобудівного інституту
за спеціальністю «Електричні
машини і апарати» (1970 р.)

**Ректор Кременчуцького
державного університету імені
Михайла Остроградського.
Радник голови Рахункової палати
України, доктор технічних наук,
професор, заслужений діяч науки
і техніки України.
Кавалер ордена «За заслуги»
III ст., нагороджений орденами
«За заслуги» II і III ст., Почесною
грамотою Кабінету Міністрів
України, знаками «Відмінник
освіти України», «Винахідник
СРСР»**

Студентська
наукова
конференція
(1970 р.)

Кафедра електромеханіки Східноукраїнського державного університету (1996 р.)

На урочистостях із Президентом НАН України Б. Є. Патеном (2006 р.)

ефект і відзначено медалями ВДНГ СРСР та України. Під моїм керівництвом і за безпосередньої участі запропоновано і реалізовано на практиці напрям підвищення енергетичних характеристик асинхронних електродвигунів завдяки використанню нових конструкцій ротора, а також поліпшення масогабаритних показників вибухобезпечних електродвигунів шляхом реалізації нових високоефективних систем охолодження. Створені нові конструкції електродвигунів захищені авторськими свідоцтвами СРСР, патентами України і Росії та впроваджені у виробництво на Первомайському електромеханічному заводі.

Маю понад 300 наукових робіт, 41 авторське свідоцтво та 20 патентів на винаходи. Серед моїх публікацій чотири монографії, вісім брошур, 102 праці видано за кордоном, зокрема в таких відомих виданнях, як IEEE Transactions on Magnetics (США), COMPEL: The International Journal for Computation and Mathematics in Electrical and Electronic Engineering (Великобританія), Electromagnetic Field in Electrical Engineering. Oxford: IOS Press (Великобританія), Computer Engineering in Applied Electromagnetism. Springer (Нідерланди).

Широко відомі науковій громадськості такі монографії «Шкивные магнитные сепараторы» (Київ: Техніка, 2000), «Зарубежные конструкции магнитных железоотделителей» (М.: ЦНИИТЭИтяжмаш, 1988).

Я є членом спеціалізованих учених рад із присудження докторських і кандидатських ступенів у Харківському національному технічному університеті «ХПІ» та Донецькому національному технічному університеті, головою спеціалізованої ради в Кременчуцькому державному університеті імені Михайла Остроградського. Керівник семінару «Електромагнітні та електромеханічні процеси в електричних машинах і апаратах» Наукової ради НАН

України з комплексної проблеми «Наукові основи електроенергетики». Заступник голови Експертної ради з енергетики та електроніки при Державній акредитаційній комісії України. Був керівником восьми кандидатських і консультантом двох докторських дисертацій.

Моя велика наукова робота органічно поєднується з навчально-методичною та адміністративною діяльністю. Під моїм керівництвом та за особистою участю у Східноукраїнському університеті (м. Луганськ) створено й впроваджено ефективну систему навчання іноземних громадян на контрактній основі, яка охоплює всі етапи і всі рівні навчання. Вагомий внесок зроблено у розробку методичних основ ступеневої підготовки, особливо інженерів-електромеханіків. Я опублікував два підручники і шість навчальних посібників із грифом Міністерства освіти і науки України, а також понад 50 методичних видань (у 20 — одноосібний автор).

Мої досягнення здобули визнання не лише в Україні, а й за кордоном. Я є членом почесного наукового комітету Міжнародного симпозіуму «Електромагнітні явища у нелінійних колах» (Бельгія), наукового комітету Міжнародної науково-технічної конференції «Конструювання і технологія волочіння та штампування» (Польща); керівником наукових проектів із дослідження електромагнітних систем у рамках Програми науково-технічної співпраці між Україною і Словенією (2003–2004, 2006–2008). А також — головний редактор «Вісника Кременчуцького державного політехнічного університету», член редакційних колегій журналів: «Известия вузов. Электромеханика», (Росія) «Електротехніка і електромеханіка», «Вісник Східноукраїнського національного університету», «Праці Луганського відділення Міжнародної академії інформатизації», Міждержавного збірника наукових праць «Проблеми економіки и организации производственных и социальных систем» (Росія). Обраний членом Польського

товариства застосування електромагнетизму, Транспортної академії України, Міжнародної академії інформатизації, Підйомно-транспортної академії наук України, Міжнародної академії науки і практики організації виробництва. Є членом Інституту інженерів-електриків і електронників (США), Національного географічного товариства (США).

За плідну науково-педагогічну і громадську діяльність нагороджений орденами «За заслуги» II і III ст., Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, знаками «Відмінник освіти України», «Винахідник СРСР», «За наукові досягнення» та «К. Д. Ушинський». Мені присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

З моменту обрання мене ректором КДПУ робив усе можливе, аби молодий регіональний вуз розвивався прискореними темпами. За останні чотири роки кількість програм підготовки бакалаврів і спеціалістів в університеті збільшилася майже вдвічі, а магістрів — учетверо; ліцензійне поле прийому зросло практично удвічі, а прийом за держзамовленням — утричі; створено спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій, успішно реалізуються міжнародні наукові проекти. За останні чотири роки оргкомітет Міжнародної виставки «Сучасна освіта в Україні» удостоїв КДПУ почесного звання «Лідер сучасної освіти», нагородив однією золотою і трьома бронзовими медалями.

Вершин у прямому розумінні цього слова я досяг і в альпінізмі, яким займаюся понад 40 років. Маю високе звання «Майстер спорту СРСР», є інструктором-методистом першої категорії з альпінізму, суддею національної категорії. Я здійснив більш ніж 150 сходжень, з яких

Національна експедиція «Україна-Гімалаї» (2001 р.)

понад 50 — за маршрутами вищих категорій складності (11 — першосходження та першопроходження). Є учасником багатьох Гімалайських експедицій; неодноразовим чемпіоном і призером чемпіонатів України та СНД; віце-президентом Федерації альпінізму і скелелазіння України; підготував п'ять майстрів спорту й 14 кандидатів у майстри спорту. Нагороджений Асоціацією рятувальних формувань Російської Федерації медаллю «За видаючіся восхождєния», Федерацією альпінізму і скелелазіння України знаком «Первовосходитель». Кавалер ордена альпіністів «Едельвейс» II ст.

Можливо, що саме заняття альпінізмом, де людину цінують лише за діло, а кінцеву оцінку їй виставляє сама Природа, спортом, що вимагає повної віддачі та суворого самоконтролю на кожному етапі, сприяли моїй ефективній і відповідальній роботі в інших сферах діяльності.